

“ସାରା ବର୍ଷ ସନତୁଷ୍ଟମଣୀ ହୋଇ ସର୍ବଦା ସନତୁଷ୍ଟ ରହିବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନତୁଷ୍ଟ କରିବ”

ଆଜି ଦିଲାରାମ ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ସମସ୍ତଙ୍କରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଦୂରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ ରହୁଥିବା ପୁରତ୍ତ୍ଵେକ ରାଜକୁମାର ତଥା ଅତିସନ୍ଦେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁରତ୍ତ୍ଵେକ ସନ୍ତାନ ରାଜା ଅଟନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପରମାତ୍ମା ସନ୍ଦେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା, ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଶେହଲୀ ସନ୍ତାନ ହେବାର ଭାଗ୍ୟ ସାରା ବିଶ୍ଵ ଭିତରେ ବହୁତ କମ୍ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପରମାତ୍ମା ସନ୍ଦେହୀ, ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଶେହଲୀ ସନ୍ତାନ ହେବାର ଅଧିକାରୀ ଅଟ । ଦୁନିଆରେ ଆତ୍ମାମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଆସ, ଆସ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ଦେହର ଅନୁଭବ କରୁଛ । ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପାଳନାରେ ପାଳିତ ହେଉଛ । ନିଜର ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛ ତ? ବାପଦାଦା ନିଜର ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଡବଲ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାମୀରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ରାଜା ଅଟ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ରାଜ୍ୟ କରିବା ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ତେଣୁ ଡବଲ ରାଜା ଅଟ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ରାଜା ଅଟ ନା, ପୁରଜା ତ ନୁହେଁ ନା! ରାଜଯୋଗୀ ଅଟ, ନା କେହି କେହି ପୁରଜାଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ? କେହି ପୁରଜା ଯୋଗୀ ନୁହେଁ ତ? କ’ଣ ପଛବାଲା ରାଜଯୋଗୀ ଅଟ ତ? ଏଠାରେ କେହି ପୁରଜାଯୋଗୀ ତ ନାହିଁନତି ନା, ଏହା ପକ୍କା ତ? ଭାବିନିତି ହୁଁ କୁହ । ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାରୀ, କାହିଁକି ନା ସ୍ଵାମୀରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି ନା! ତେବେ କେବେ କେବେ ରାଜା ହେଉଛ ନା ସଦାକାଳର ରାଜା ଅଟ? ମୂଳକଥା ହେଲା ନିଜର ମନ-ବୁଦ୍ଧି-ସଂସ୍କାରର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ତ? ସବୁ ସମୟରେ, ନା କେବେ କେବେ? ଯଦି ସ୍ଵାମୀରାଜ୍ୟ ବୋଲି କହୁଛ ତେବେ ସଦାକାଳର ସ୍ଵାମୀରାଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ନା ଦିନକ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ ଆଉ ଦିନକୁ ନ ଥାଏ? ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାର ତ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଥାଏ ନା! ତେବେ ସଦା ସ୍ଵାମୀରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାସର୍ବଦା ମନ-ବୁଦ୍ଧି-ସଂସ୍କାର ଉପରେ ଅଧିକାରୀ । କ’ଣ ସଦାକାଳର ଅଟ ତ? ସଦା ଶବ୍ଦରେ କେହି ହୁଁ କହୁ ନାହିଁନତି । କେବେ କେବେ ମନ ତୁମକୁ ଚଲାଉଛି, ନା ତୁମେ ମନକୁ ଚଲାଉଛ? କେବେ କେବେ ମନ ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛି କି? ହେଉଛି ନା! ତେବେ ଯିଏ ସଦାକାଳର ସ୍ଵାମୀରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ସେ ହିଁ ବିଶ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ।

ତେଣୁ ସବୁବେଳେ ଏହି କଥା ଚେକ୍ କର ଯେ ଯେତିକି ସମୟ ପରମ୍ପରା ଏବଂ ଯେତିକି ଶକ୍ତିର ସହିତ ନିଜର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତଥା ମନ-ବୁଦ୍ଧି-ସଂସ୍କାର ଉପରେ ଏବେ ଅଧିକାରୀ ହେଉଛ ସେହି ଅନୁସାରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପାଳନା, ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପାଠପଢ଼ା, ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ସଂଗମଯୁଗର ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ସଦାକାଳର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମ କିପରି ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବ! ହିସାବ ଅଛି ନା! ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସ୍ଵାମୀରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାମୀ ର ରାଜା ହେବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ୨୧ ଜନ୍ମର ଗଣ୍ଡାରେଶ୍ରୀ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ମୁଁ କିଏ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ କ’ଣ ହେବି, ଏହି କଥା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଧିକାର ଦ୍ଵାରା ନିଜେ ହିଁ ଜାଣିପାରିବ । ଚିନ୍ତା କର, ତୁମ ଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅନାଦି-ଆଦି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାୟାତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ରକ୍ଷାଲିଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକୀୟତା କେତେ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ! ଅନାଦି ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେତେବେଳେ ପରମଧାମରେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛ ସେତେବେଳେ କେତେ ଚମତ୍କାର ଆତ୍ମା ଦେଖାଯାଉଛି? ସେହି ଚମତ୍କାର ରକ୍ଷାଲିଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକୀୟତା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାୟାତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ମାନ କେତେ ଶୁଭେଷ୍ଟ ଅଟେ? କ’ଣ ଦେଖିପାରୁଛ ତ? ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛ ତେଣୁ ନିକଟରେ ହିଁ ରହୁଛ । ଯେପରି ଆକାଶରେ କେହି କେହି ତାରକାଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ଅଧିକ ଚମତ୍କାର ଥାଆନ୍ତି ନା! ସେହିଭଳି ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ କରି ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚମତ୍କାରୀ ତାରକା ଅଟ । ତେଣୁ ପରମଧାମରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ରହୁଛ ଏବଂ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ଆଦି ସମୟରେ ତୁମ ଦେବାତ୍ମାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଏବଂ ରାଜକୀୟତା କେତେ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ତେବେ ସାରା କାଳରେ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଦେଖ, ଏଠାରେ ଧରଣଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, ମହାତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, ଧରଣପିତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, ଅଭିନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଅନ୍ୟ କାହାର ଅଛି କି ଯାହାକି ତୁମ ଦେବାତ୍ମାମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗରେ ଥିଲା? ତେବେ ନିଜର ଦେବତା ସ୍ଵରୂପ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିଯାଉଛି ତ? କ’ଣ ଆସୁଛି, ନା କିଏ ଜାଣେ ମୁଁ ହେବି କି ନ ହେବି? ଏହା ତ ପକ୍କା ଅଟେ ନା! ଏବେ ନିଜର ଦେବତା ସ୍ଵରୂପକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଣ ଏବଂ ଦେଖ, କ’ଣ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଆସିଗଲା ତ? ସେଥିରେ କେତେ ରାଜକୀୟତା ଥିଲା ଯାହା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି । ପକ୍ଷୀମାନେ, ବୃକ୍ଷ ଲତାଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଫଳ-ଫୁଲ ସବୁ କିଛି ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକୀୟ ଅଟେ । ଆଉ ଏବେ ଆଉ ଟିକିଏ ତଳକୁ ଆସ, ନିଜର ପୂଜ୍ୟ ରୂପକୁ ଦେଖିଛ ନା, ତୁମମାନଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି! କ’ଣ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ପୂଜ୍ୟ ହେବ ନା କେବଳ ଭାରତବାସୀ ପୂଜ୍ୟ ହେବେ? କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହୋଇଥିଲ ନା! ଶୁଣୁଦବାଲା ଦେବତା ନୁହେଁ କି ଲାଞ୍ଜିଦବାଲା ଦେବତା ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଦେବୀମାନେ ମଧ୍ୟ କାଳୀ ରୂପବାଲା ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖ, ତୁମମାନଙ୍କର

ପୁନଃ ସ୍ଵରୂପର ରାଜକୀୟତା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ? ମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବ ଧର୍ମର ବା ଧର୍ମର କିନ୍ତୁ ମନଦିରକୁ କେତେ ବଡ଼ କରି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜକୀୟତାର ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ପୂର୍ତ୍ତୀକ ଅଟେ । ଆଜିକାଲିର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହୁଅନ୍ତୁ କି ରାଜା-ମହାରାଜା ହୁଅନ୍ତୁ ବିଚରା ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଳା ତିଆରି କରି ଖରା ବରଷାରେ ରଖିଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣିକି ଯାହା ବି ହେଉ । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁନଃ ସ୍ଵରୂପର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ କେତେ ମହାନ । କ'ଣ ବଢ଼ିଆ ଅଟେ ନା! କୁମାରୀମାନେ ବସିଛନ୍ତି ନା! ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜକୀୟତା ତ ଅଟେ ନା? ପୁଣି ଶେଷରେ ସଂଗମସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜକୀୟତା କେତେ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୀବନର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ କେତେ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ? ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ସ୍ଵୟଂ ଉଗ୍ରବାନ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୀବନରେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଏବଂ ରାଜକୀୟତା ଭରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୀବନର ଚିତ୍ତକାର କିଏ? ସ୍ଵୟଂ ପରମାତ୍ମା । ତେଣୁ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୀବନର ପରସନାଲିଟୀ ଏବଂ ରସାଲିଟୀ କ'ଣ? ପୁସ୍ତୁରିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତା । ପବିତ୍ରତା ହିଁ ରାଜକୀୟତା । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା! ଏଠାରେ ଯେତେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ବସିଛନ୍ତି କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି! ପବିତ୍ରତା ହିଁ ରାଜକୀୟତା ଅଟେ ନା! ହିଁ, ସମସ୍ତେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ । ପଛବାଲା ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ପଛରେ ବସିନାହିଁ, ସମମୁଖରେ ହିଁ ବସିଛନ୍ତି । ଦେଖ - ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ପଛକୁ ଚାଲିଯାଉଛି, ଆଗବାଲାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତ ତଳକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି କିନ୍ତୁ ପଛକୁ ଆପେ ଆପେ ଦୃଷ୍ଟି ଚାଲିଯାଉଛି ।

ତେଣୁ ଏବେ ଚେକ୍ କର ପୁସ୍ତୁରିଟୀର ପରସନାଲିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ସଦାସର୍ବଦା କାୟମ ରହୁଛି ତ? ମନ-ବଚନ-କର୍ମ, ଦୃଷ୍ଟି, ବୃତ୍ତି ଏବଂ କୃତି ସବୁଥିରେ ପୁସ୍ତୁରିଟୀ ଅଛି ତ? ମାନସିକ ପବିତ୍ରତାର ଅର୍ଥ ହେଲା ସର୍ବଦା ଏବଂ ସମସ୍ତତ୍ଵ ପୂର୍ତ୍ତି ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନା - ସମସ୍ତତ୍ଵ ପୂର୍ତ୍ତି । ତେବେ ସେହି ଆତ୍ମା ଯେପରି ବି ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରତାଯୁକ୍ତ ରାଜକୀୟ ମାନସିକତାର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ସମସ୍ତତ୍ଵ ପୂର୍ତ୍ତି ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା, କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା, ଦୟାର ଭାବନା ଏବଂ ଦାତା ପଣିଆର ଭାବନା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସର୍ବଦା ସମସ୍ତତ୍ଵ ପୂର୍ତ୍ତି ହୁଏତ ଆତ୍ମିକ ସ୍ଵରୂପ ଦେଖାଯାଉ ନରେତ୍ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପ ଦେଖାଯାଉ । ଯଦିଓ ସେ ଫରିସ୍ତା ହୋଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଫରିସ୍ତା ରୂପ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ରୂପ ହିଁ ରହିଥାଉ । ଏବଂ କୃତି ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ - ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବାର, କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତତ୍ଵକୁ ସ୍ନେହ ଦେବା ଏବଂ ସୁଖ ଦେବା । ଚାହେଁ ଅନ୍ୟ କେହି ମୋତେ ସ୍ନେହ ଦିଅନ୍ତୁ ବା ନ ଦିଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ମୋ'ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ସ୍ନେହ ଦେଇ ସମସ୍ତତ୍ଵକୁ ସ୍ନେହୀ କରିବା, ସୁଖ ଦେବା । ତୁମର ସ୍ଲୋଗାନ ଅଛି ନା - ନା ଦୁଃଖ ନିଅ, ନା ଦୁଃଖ ଦିଅ । ଦେବାର ବି ନାହିଁ କି ନେବାର ବି ନାହିଁ । ଦେବାବାଲା ତୁମକୁ କେବେ ଯଦି ଦୁଃଖ ବି ଦେଉଛି ତେବେ ତୁମେ ତାକୁ ସୁଖର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦେଖ । କାରଣ ତଳେ ପଡ଼ିଯାଇଥିବା ଲୋକକୁ ଆଉ ଅଧିକ ତଳକୁ ଠେଲି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ, ତାକୁ ସବୁବେଳେ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠାଇଥାଆନ୍ତି । ସିଏ ବିଚରା ପରବଶ ହୋଇ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି । ତଳକୁ ଖୁସିଯାଇଛି ନା! ତେଣୁ ତାକୁ ଆଉ ତଳକୁ ଠେଲି ଦିଅ ନାହିଁ, ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ତାକୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୋଇଁ ମାରିଦିଅ । ନା । ତାକୁ ସ୍ନେହର ସହିତ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠାଅ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଦାନ ନିଜ ଘରୁ ଆରମ୍ଭ କର । ଦାନପୁଣ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଘରୁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଏ ନା, ତେଣୁ ନିଜର ସବୁ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ, ସେବାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକତ୍ଵକୁ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠାଅ । ସେମାନେ ନିଜର ଖରାପ ଗୁଣ ଦେଖାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖ । ସମସ୍ତେ କରମାନଙ୍କୁ ହସାବରେ ତ ରହିବେ ନା! ଦେଖ, ୧୦୮ର ମାଳା ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ସମାରକୀ ଅଟେ । ସମସ୍ତେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ତ ନୁହନ୍ତି ନା! ୧୦୮ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନମ୍ବର ରହିଛି ନା! ତେଣୁ ସମସ୍ତେ କରମାନଙ୍କୁରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ରହିବେ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ମୋ'ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ? ଏମିତି ବି ଭାବିବାର ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ୮ ନମ୍ବର ଉତ୍ତରେ ଆଦୌ ନୁହେଁ, ହୁଏ ତ ୧୦୮ ଉତ୍ତରେ ଆସିଯାଇପାରେ । ମୁଁ ୧୦୮ ନମ୍ବରର ଶେଷ ଦାନା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ, ତେଣୁ ମୋ ଭିତରେ କିଛି ନା କିଛି ଖରାପ ସଂସ୍କାର ତ ଥିବ ନା, କିନ୍ତୁ ତାହା ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଇ ଦେଇ, ସ୍ନେହ ଦେଇ ଦେଇ ତୁମର ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହୀ ଏବଂ ସୁଖୀ ନିର୍ଗତି ହୋଇଯିବ । ଏହା ହିଁ ସେବା ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ସେବା ପ୍ରଥମେ ନିଜଠାରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ କର ।

ବାପଦାତାଙ୍କୁ ଆଜି ଗୋଟିଏ କଥା ଉପରେ ହସ ଲାଗୁଥିଲା, କହିବୁ ତାହା କ'ଣ? ଦେଖିବ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହସ ଲାଗିବ । ବାପଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ସବୁ ଖେଳ ଦେଖୁଛନ୍ତି ନା! ବାପଦା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ କେତେବେଳେ କେଉଁ ସେକ୍ଟର କେତେବେଳେ କେଉଁ ସେକ୍ଟର ଟିଭି ଅନ୍ କରିଦେଉଛନ୍ତି । କେବେ ବିଦେଶର, କେବେ ଭାରତର ଟି.ଭି.ର ସୁଇଚ୍ ଅନ୍ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଉଛି, ପିଲାମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ସ୍ନେହ ଅଛି ନା । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ନିର୍ଗତି ହେବୁ । ଏହା ତ ପକ୍କା ଅଟେ ନା, ସମାନ ତ ନିର୍ଗତି ହେବ ନା! ଭାବିନିତ ହାତ ଉଠାଅ । ହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି, ଚାହେଁ ମରିବାକୁ ପଡ଼ୁ, ନଳିବାକୁ ପଡ଼ୁ, ସହନ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁ, ଶୁଣିବାକୁ ବି ପଡ଼ୁ କିନ୍ତୁ ନିର୍ଗତି ସମାନ ହୋଇ ଦେଖାଇବୁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କୁମାରୀମାନେ ଭାବିନିତ ହାତ ଉଠାଅ । ଏମାନଙ୍କର ଫଟୋ ଉଠାଅ । କୁମାରୀ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି । ମରିବାକୁ ପଡ଼ିବ? ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବାକୁ ପଡ଼ିବ? ପାଣ୍ଡବମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଶୁଣିଲ ତ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ସମାନ ନ ହେବ ତେବେ ମଜା ଆସିବ ନାହିଁ । ପରମଧ୍ୟାମରେ ମଧ୍ୟ ପାଖାପାଖି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ପୁନଃ ପଦରେ ମଧ୍ୟ ଫରକ ପଡ଼ିଯିବ । ସତ୍ୟସ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଫରକ ପଡ଼ିଯିବ । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମର ସ୍ନେହ ଅଛି ନା! ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ନେହ ଅଛି । ଯାହାଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ସହିତ ଅତୁଟ ସ୍ନେହ ରହିଛି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରୁଛା, ପକ୍କା ସ୍ନେହ

ଅଛି ନା! ଏବେ ପ୍ରଗନ୍ଧ ପଚାରିବୁ, ଯାହାର ଯାହା ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଥାଏ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ନେହର ପ୍ରତୀକ ହେଲା ଯେଉଁ କଥା ତାକୁ ଭଲ ଲାଗିବ, ତାହା ସ୍ନେହ କରିବାବାଳଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗିବ, ଉତ୍ତମଙ୍କର ସଂସ୍କାର, ସଂକଳ୍ପ, ସ୍ଵାଭାବରେ ସମାନତା ଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ସେ ତାକୁ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥାଏ । ଯଦି ବ୍ରିହସ୍ପାଦାବାଳଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ଅଛି ତେବେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରୁ ନେଇ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସିବା ଦରକାର, ଦ୍ଵିତୀୟ ତୃତୀୟ ଜନ୍ମରେ ଆସିଲେ ଭଲ ଲାଗିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରୁ ନେଇ ଶେଷ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଥୀରେ ରହିବେ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ସାଥୀରେ ରହିବେ । ତେବେ ସାଥୀରେ ମଧ୍ୟ କିଏ ରହିପାରିବ? ଯିଏ ସମାନ ହୋଇଥିବ । ସିଏ ତ ନମ୍ବରଠାନ ଆତ୍ମା, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସହିତ କିପରି ରହିପାରିବ? ନିଜେ ନମ୍ବରଠାନ ହେଲେ ଯାଇ ତ ସାଥୀରେ ରହିପାରିବ ନା, ସବୁଥିରେ ନମ୍ବରଠାନ, ସଂକଳ୍ପରେ, ବାଣୀରେ, କରମରେ, ବୃତ୍ତିରେ, ଦୃଷ୍ଟିରେ, କୃତିରେ, ସବୁଥିରେ ନମ୍ବରଠାନ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ନମ୍ବରଠାନ ଅଟେ ନା ନମ୍ବରଠାନ ଅଟେ? ଯଦି ସ୍ନେହ ଅଛି ତେବେ ସ୍ନେହ ବଦଳରେ କିଛି ବି ତ୍ୟାଗ କରିବା କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ । କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଶେଷ ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ପ୍ରେମୀକା ପ୍ରେମୀକା ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ହରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯଦି ବ୍ରିହସ୍ପାଦାବାଳଙ୍କ ସ୍ନେହ ବଦଳରେ ନିଜର ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବ ତେବେ ଏହା କିଛି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । କ'ଣ ଭାବୁଛ? ନୁହେଁ ନା! ତେବେ ଆଜିଠାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଂସ୍କାର ବଦଳିଗଲା ତ! ପକ୍କା? ତୁମର ସାଥୀମାନଙ୍କଠାରୁ ରିପୋର୍ଟ ମଧ୍ୟ ନିଆଯିବ, ପକ୍କା ତ? ଦାଦିମାନେ ଶୁଣୁଛ ତ, ଏମାନେ କହୁଛନ୍ତି ସଂସ୍କାର ବଦଳିଗଲା । ନା ଆଉ କିଛି ସମୟ ଲାଗିବ? କ'ଣ କହୁଛ? ନିୟମରକର ମୋହିନୀ ଶୁଣାଅ, ବଦଳିଯିବେ ନା! ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ବଦଳିଯିବେ ନା? ଆମେରିକାବାଲା ତ ନିଶ୍ଚିତ ବଦଳି ଯିବେ । କିନ୍ତୁ ହସିବାର କଥାଟି ବାକି ରହିଗଲା ।

ତେବେ ସେହି ହସ କଥାଟି ହେଲା - ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ବହୁତ କରୁଛୁ ଏବଂ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଦୟା ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଛି, ପିଲାମାନେ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । କେବେ କେବେ ତ ମେହନତ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି - କ'ଣ କରିବି, ମୋ'ର ସଂସ୍କାର ତ ଏହିଭଳି! ସଂସ୍କାରକୁ ଦୋଷ ଦେଇ ନିଜକୁ ହାଲୁକା କରି ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଆଜି ଦେଖିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ମୋ'ର ସଂସ୍କାର ବୋଲି କହୁଛ । ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ତାହା ତୁମର ସଂସ୍କାର ଅଟେ କି? ତୁମେମାନେ ତ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା! ଦେହ ତ ନୁହେଁ ନା! ତେବେ ଆତ୍ମାର ସଂସ୍କାର କ'ଣ? ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ମୂଳ ସଂସ୍କାର କ'ଣ? ଆଜି ଯାହାକୁ ତୁମେ ମୋ'ର ବୋଲି କହୁଛ ତାହା ତୁମର, ନା ରାବଣର? କାହାର ଅଟେ? ତୁମର ଅଟେ କି? ନୁହେଁ ନା? ତେବେ ଏହାକୁ ମୋ'ର ସଂସ୍କାର ବୋଲି କାହିଁକି କହୁଛ? କହୁଛ ନା ମୋ'ର ସଂସ୍କାର ହିଁ ଏହିଭଳି? ତେଣୁ ଆଜିଠାରୁ ଏଭଳି କହିବ ନାହିଁ । ଯେପରି କେବେ କେବେ କେଉଁଠୁ କେଉଁଠୁ ଝାଟୁଆ ଉଡ଼ିଆସି ପଡ଼ିଯାଏ ନା! ସେହିଭଳି ରାବଣର ନିମିଷ ତୁମ ଭିତରକୁ ଆସିଯାଇଛି ତେଣୁ ଏହାକୁ ମୋର କିପରି କହୁଛ? କ'ଣ ମୋ'ର ଅଟେ କି? ନୁହେଁ ନା? ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ କେବେ ବି ସେଭଳି କହିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ବି ମୋ'ର ଶବ୍ଦ କହିବ ପ୍ରଥମେ ଭାବିବ ମୁଁ କିଏ ଏବଂ ମୋ'ର ସଂସ୍କାର କ'ଣ? ଦେହ ଅଭିମାନ ହିସାବରେ ଏହା ମୋ'ର ସଂସ୍କାର, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିରେ ଏହି ସଂସ୍କାର ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏବେଠାରୁ ଏହି ଭାଷାକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ । ମୋ'ର ସଂସ୍କାର କହିବା ଦ୍ଵାରା ବେପରୁଆ ହୋଇଯାଇଛି । କହୁଛ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେଭଳି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ମୋ'ର ସଂସ୍କାର ହୋଇଯାଇଛି । ଆରୁଛା । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କ'ଣ କହୁଛ? ମୋ'ର ସ୍ଵାଭାବ । ତେବେ ସ୍ଵାଭାବ ଶବ୍ଦ କେତେ ଭଲ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ସ୍ଵା ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ତ ସର୍ବଦା ଭଲ ଅଟେ । ମୋ'ର ସ୍ଵାଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵା ଆତ୍ମାର ଭାବ ସର୍ବଦା ଭଲ ଅଟେ, ଖରାପ ତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରୁଛ, ମୋ'ର ସ୍ଵାଭାବ ଏହିଭଳି - ଏବେ ଏହି ଭାଷାକୁ ବଦଳାଅ, ଯେତେବେଳେ ବି ମୋ'ର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରୁଛ ସେତେବେଳେ ଭାବ ଯେ ମୋ'ର ମୂଳ ସଂସ୍କାର କ'ଣ? ଏହା କିଏ କହୁଛି? ଆତ୍ମା କହୁଛି ନା ଏହା ମୋ'ର ସଂସ୍କାର? ଯଦି ଏହିଭଳି ବିଚାର କରିବ ତେବେ ନିଜ ଉପରେ ହସ ଲାଗିବ । ହସ ଲାଗିବ ନା? ଯଦି ନିଜ ଉପରେ ହସ ଲାଗିବ ତେବେ ଖିଟ୍ ଖିଟ୍ କରିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଭାଷାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ସ୍ଵାମୀ ଏବଂ ସମ୍ପାଦନର ଭାବନା ରଖିବା । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ସ୍ଵାମୀରେ ରୁହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାମୀର ସହିତ ଦେଖ । ତୁମେ ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ଵାମୀର ସହିତ ଦେଖିବ ତେବେ ତୁମ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ମନାନ୍ତର, ମତାନ୍ତର ହେଉଛି, ଯାହା ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ, କ'ଣ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଖିଟ୍ ଖିଟ୍ ହୋଇଯାଉଛି, ତୁମକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି? ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ ନା? ତେଣୁ ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ଵାମୀର ସହିତ ଦେଖ । ଇଏ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଇଏ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପାଳନାରେ ପାଳିତ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଇଏ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଏବଂ କେହି କେହିଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟେ । କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ କାମ କର - ନିଜର ନୟନରେ ବିନଦୁକୁ ହିଁ ସମାହିତ କରିଦିଅ, ବାସ୍ । ଗୋଟିଏ ବିନଦୁରେ ତ ଦେଖୁଛ, ତା' ସହିତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିନଦୁ ମଧ୍ୟ ସମାହିତ କରିଦିଅ ତେବେ ଆଉ କିଛି ବି ହେବ ନାହିଁ, ତୁମକୁ କୌଣସି ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ଯେପରି ଆତ୍ମା ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖୁଛି, ଆତ୍ମା ଆତ୍ମାକୁ କଥା କହୁଛି । ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ବୃତ୍ତିକୁ ଆତ୍ମିକ କରିଦିଅ । ବୁଝିପାରିଲ - କ'ଣ କରିବ? ଏବେ ଆଉ ମୋ'ର ସଂସ୍କାର ବୋଲି କେବେ ବି କହିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵାଭାବ ଶବ୍ଦ କହୁଛ ସେତେବେଳେ ସ୍ଵା ଆତ୍ମାର ଭାବରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ । ଠିକ୍ କଥା ନା ।

ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବର୍ଷ ପୁରା ବର୍ଷକଯାକ, ଯଦିଓ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ସିନିନ୍ ୨ ମାସ ଚାଲୁଛି ପୁଣି ବି ପୁରା ବର୍ଷ ଯିଏ ଯାହା ସହିତ ଯେତେବେଳେ ବି ମିଶୁଛ, ଯାହା ସହିତ ମିଶୁଛ, ଚାହେଁ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶୁଛ ବା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶୁଛ କିନ୍ତୁ

ଯେତେବେଳେ ବି ମିଶୁଛ, ଯାହା ସହିତ ମିଶୁଛ ତାକୁ ସମତୁଷ୍ଟତାର ସହଯୋଗ ଦିଅ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସମତୁଷ୍ଟ ରୁହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମତୁଷ୍ଟ କର । ତେଣୁ ଏହି ସିଦ୍ଧିନ୍ତର ସଂପାଦନ ହେଲା - ସମତୁଷ୍ଟମଣି । ସଦା ସମତୁଷ୍ଟମଣି । ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ ମଣି ଅଟନ୍ତି, ମଣା ନୁହେଁ, ମଣି ଅଟ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ସବୁ ସମୟରେ ସମତୁଷ୍ଟମଣି ଅଟ । ଯଦି ନିଜେ ସମତୁଷ୍ଟ ରହିବ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମତୁଷ୍ଟ କରିପାରିବ । ସମତୁଷ୍ଟ ରହିବ ଏବଂ ସମତୁଷ୍ଟ କରିବ । ଠିକ୍ ଅଛି? ପସନ୍ଦ ତ? (ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇଲେ) ବହୁତ ଭଲ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆରକ୍ଷା, ଯାହା ବି ହୋଇଯାଉ ନିଜର ସଂପାଦନ ଆସନ ଉପରେ ସର୍ବଦା ଏକାଗ୍ର ରୁହ, ଏପଟ ସେପଟ ହୁଅ ନାହିଁ । କେବେ କେଉଁ ଆସନ, କେବେ କେଉଁ ଆସନ, ଏପରି ନୁହେଁ । ନିଜର ସଂପାଦନ ଆସନ ଉପରେ ଏକାଗ୍ର ରୁହ ଏବଂ ଏକାଗ୍ରତାର ଆସନ ଉପରେ ବସି ଯଦି କୌଣସି କଥା ଆସୁଛି ତାକୁ କାରୁନ୍ ଶୋ' ଭଳି ଅନୁଭବ କର, ଭାବ ଏହା କାରୁନ୍ ଶୋ ଚାଲୁଛି । ଯଦି ବାଘ ଆସୁଛି, ବା ଛେଳି ଆସୁଛି, ବା ବିଛା ଆସୁଛି ବା ଝିଟିପିଟି ଆସୁଛି ତେବେ ଏହା ଖରାପ କାରୁନ୍ ଶୋ ଚାଲୁଛି, କିନ୍ତୁ ନିଜର ସିଟ୍ ଉପରୁ କେବେ ବି ଅପସେଟ୍ ହୁଅ ନାହିଁ, ତେବେ ମଜା ଲାଗିବ । ଆରକ୍ଷା!

ଚାରିଆଡ଼ର ରାଜଦୁଲାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ସ୍ତନେହୀ, ସହଯୋଗୀ ତଥା ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହେଉଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂପାଦନ ଏବଂ ସଂସ୍କାରକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପ୍ରକାଶିତ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସୁଖ ଦେଉଥିବା ଏବଂ ସ୍ତନେହ ଦେଉଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସମତୁଷ୍ଟମଣି ହୋଇ ସମତୁଷ୍ଟତାର କିରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଜୀଙ୍କର ସ୍ତନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ବରଦାନ:- ଶୁଭଚିନ୍ତନ ଏବଂ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ଦ୍ଵାରା ବରହମାବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୁଅ । ବରହମାବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହେବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଘୃଣା ଏବଂ ପରିହାସ କରିବା - ଏହି ତିନୋଟି କଥାରୁ ମୁକ୍ତ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୁଅ ଏବଂ ଶୁଭଚିନ୍ତନ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର, କାହିଁକି ନା ଯାହା ଭିତରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଅଗ୍ନି ରହିଥାଏ ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଜଳୁଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ କରିଥାଏ । ଘୃଣା କରିବାବାଲା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଖସିଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଟାଣିଥାଏ ଏବଂ ହସମଜାରେ ମଧ୍ୟ ପରିହାସ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ଶକ୍ତିହୀନ କରି ଦୁଃଖୀ କରିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ କଥାରୁ ମୁକ୍ତ ରହି ଶୁଭଚିନ୍ତନ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ଦ୍ଵାରା ଦାତାଜୀଙ୍କର ସମ୍ପାଦନ ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୁଅ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ମନ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସଂସ୍କାର ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ସଂରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସୁକ୍ଷ୍ମମଣକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କର (ଃ) ତୁମେ ବରାହମଣ ପିଲାମାନେ କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷର କାଣ୍ଡ ଅଟ । କାଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସାରା ବୃକ୍ଷକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏବେ ବିଶ୍ଵକୁ ସକାଶ ଦେବାର ସେବା କର । ଯଦି ୨୦ଟି ସେଣ୍ଟର ବା ୩୦ଟି ସେଣ୍ଟର ବା ଦୁଇଶହ ଅଢେଇଶ ସେଣ୍ଟର ବା ନିଜର ଜୋନ୍ କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ ତେବେ ବେହଦ ବିଶ୍ଵକୁ ସକାଶ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ହଦ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସୀମା ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସି ଏବଂ ବେହଦର ସେବା କରିବାର ପାର୍ଟ ଆରମ୍ଭ କର । ବେହଦର କଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ରହିଲେ ହଦ୍ ଛୋଟ-ମୋଟ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଆପେ ଆପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ବେହଦର ସକାଶ ଦ୍ଵାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଚୀବ୍ର ଗତିରେ ସେବା କରିବାର ପରିଣାମ ।